

☎: 0495.36.02.12

Syndicaat van Vlaamse Huisartsen vzw

Leopold II laan 19 9200 Dendermonde

www.svh.be

e-mail: secsvh@telenet.be

6 augustus 2008

Aan Nationale raad Orde van Geneesheren
de Jamblinne de Meuxplein 34-35
1030 BRUSSEL

Geachte collegae,

Het Syndicaat van Vlaamse Huisartsen heeft in vele contacten met huisartsen – zowel in het noorden als in het zuiden van het land – meermaals de problemen met betrekking tot de organisatie van de wachtdienst besproken. Meest recent, 21 juli, heeft het syndicaat hierover een overleg gehad met een aantal Waalse Collega's in de Ardennen, in een streek waar de combinatie van een relatief huisartsentekort en een uitgestrekte dunbevolkte regio noodzaakte om dringende aanpassingen te doen in de wachtdienstorganisatie. Het is dan ook vanuit de consensus, die we daar over de taalgrens heen bereikten, dat het Syndicaat van Vlaamse Huisartsen zich nu met deze brief tot de Nationale Raad wendt, mede in naam van onze Franstalige collegae.

Het is opvallend dat vele collegae vragen stellen bij de juiste interpretatie van de noodzaak om zelf de verplaatsing te maken tot bij de patiënt. Hierbij wordt verwezen naar de adviezen die de Orde van Geneesheren op dit vlak geeft.

We lezen op de website van de Orde:

7. Hoe omgaan met een oproep tijdens de wachtdienst ?

- a. Wat de kwaliteit van zorgverstrekking betreft verdient het aanbeveling dat de patiënt die zich kan verplaatsen zich aanmeldt in het kabinet van de huisarts met wachtdienst.
- b. Indien de patiënt zich niet kan verplaatsen en mits dezes uitdrukkelijke vraag dient de huisarts zich ter plaatse te begeven.

In onze contacten met de huisartsen merken we dat vooral de laatste passage door vele collegae gepercipieerd wordt als een uitdrukkelijke verplichting om als arts op huisbezoek te gaan, wanneer de patiënt weigert zelf tot de raadpleging te komen. Al te vaak betreft het immers situaties waarbij reeds op het moment van de aanvraag kan ingeschat worden dat de verplaatsing van de huisarts eerder gevraagd wordt omwille van het eigen comfort van de patiënt en zijn omgeving.

Vanuit het Syndicaat van Vlaamse Huisartsen stellen we vast dat deze interpretatie toch niet meer "van deze tijd" is.

In gebieden waar minder huisartsen werkzaam zijn en waar de wachtdienst over uitgestrekte regio's moet georganiseerd worden, is het niet echt wenselijk dat de wachtdoende arts voor elke oproep moet uitrukken en vele kilometers rijden. Verplaatsingen van 30 à 40 kilometer betekenen evenzeer dat de wachtarts zo veel tijd "verliest". Bij wijze van voorbeeld werd ons melding gemaakt van een collega die voor twee nachtoproepen, ruim zestig kilometer moest rijden, en omdat één van de oproepen tevens een collocatie betrof, was de collega meer dan drie uur 's nachts aan het werk... U kent de honoraria voor nachtbezoeken: zulke tarieven worden in andere sectoren enkel betaald voor de verplaatsing zelf... uiteraard tijdens de normale werkuren.

Overal in het land wordt er momenteel nagedacht over aanpassingen van de organisatie van de wachtdienst. Allerlei initiatieven worden opgestart om die wachtdienst toch op een correcte wijze aan te bieden aan de bevolking: centrale oproepnummers, aanpassingen van wachtsectoren, organisatie van wachtposten, het inzetten van "wachtartsen" die niet actief zijn als huisarts in het wachtgebied. Dit toont aan dat er nieuwe oplossingen voor de wachtproblemen gezocht worden.

Ook in dat kader is het zinvol om een betere en duidelijkere interpretatie te geven aan het begrip "noodzaak om ter plaatse te gaan" maar evenzeer staat de deontologische plicht om deel te nemen aan de wachtdienst ter discussie.

Namens de artsen die op 21 juli deelnamen aan het overleg durven we de Raad vragen in overweging te nemen om de huidige formulering – waarbij toch te vaak een "verplichting" wordt verstaan – om te vormen tot een formulering waarin de wachtdienst aangeboden wordt met de mogelijkheid om de patiënt tot bij de wachtdoende huisarts te brengen.

In dezelfde zin en daarbij aansluitend willen we U vragen om ook als Nationale Raad een advies te formuleren over de telefonische triage. Een deel van de huidige problemen kunnen immers vlot opgevangen worden wanneer een striktere telefonische triage kan en mag toegepast worden. We begrijpen dat daarbij een arts steeds de eindverantwoordelijkheid draagt. De nu reeds actieve huisartsenwachtposten tonen aan dat goed opgeleid receptiepersoneel best in staat is om in te schatten of de verplaatsing van een patiënt naar de huisartsenconsultatie mogelijk is.

Geachte leden van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren, mogen we u vragen om deze thema's onder uw aandacht te houden?

Wij kijken alleszins uit naar uw adviezen.

Met huisartsgenegen groeten,

Dr. Herman Moeremans
Voorzitter SVH

Mee namens de huisartsen die deelnamen aan consensus-overleg te Gouvvy